

Eugeniusz Kurzawa

* * *

rzeczy
przedłużają w nas człowieczeństwo
: paradoks
martwe przedmioty wydobywają
z martwych uczłowiczają pośmiertnie

jak maszyna do szycia
ustawiona niedawno przeze mnie
w domu przywołuje kogoś kto latami
opierał o nią ręce zostawił tkanki skóry
na drewnianym blacie swoje właściwości
swoje życie które teraz wchłaniam porami
mózgu

* * *

może zacząć od pytania dlaczego właśnie tak
ale właściwie cóż to miałoby za sens
po prostu tak się nieuchronnie dzieje zapętała
i kończy świat i tyle razy wstajesz z czworaków
a szybko odchodzisz tylko z twojego punktu widzenia
miałeś przecież dużo czasu żeby się zastanowić coś
zanotować opowiedzieć drzewa kwitnące kwiaty
wędnące kobiety wino plamiące książki i dławiący
dym ognisk w listach przewijające się słowa
odejść zapomnieć nie warto bezsens
prawda zabrakło czasu na miłość i
braterstwo pcha się kliwość pod
zapis pora zamykać sklepik
żeby nie popaść w kicz
zresztą zbliża się piąta
rano za chwilę kurwy
zaczną pisać pora
umierać naprawdę dobra pora
o piątej się urodziłeś

5 III 2016

* * *

Żeni od zegara

co najmniej raz w tygodniu delikatnie
 naciągam czas na ten stary numer
 z chodzeniem zmuszając go do zejścia
 na ziemię choćby tylko na kolejnych siedem dni
 biorę w ciemno tę perspektywę przyda się
 w rozciągniętym niebycie gdyż sporo może
 się zdarzyć nagle żona coś powie
 albo niespodziewanie odpocznę po biegu
 to są jedynie wymyślone epizody wpisane
 w regularne uderzenia rozbijające godziny
 szczęśliwe (jeszcze) dla żuczków
 niezauważalnych z góry czasu

29 czerwca 2015

* * *

*Widziałem najlepsze umysły mego pokolenia
 zniszczone szaleństwem głodne historyczne
 nagie, włóczące się o świecie*

Allen Ginsberg

głębokimi jak śmierć nocami
 blisko świtu włączam łączność
 ze światem i przeszłością i słucham
 rozlewając wino na klawiaturę
 brzmi mi baczyński tuwim w głosie
 demarczyk której nie mieli szansy
 poznać zbieram odpryski pęknięcia

Jedne istoty przemijają, giną inne
 zajmują ich miejsca i trwają. A więc
 radosnym czyn swój dzień i niech cię
 to nie znuży, bo tam się skarbów nie zabiera,
 bo stamtąd się nie wraca.*

* egipska „Pieśń harfiarza”